

TELEFON 706

NY

okra I. helyre

sziviselek

35 evre

ost esgkornyak

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

okra I. helyre

EGYETERTES

Dr. PAP ZOLTAN

EÖTVÖS KÁROLY

SZERKESZTŐSÉG BUDAPEST, IV., VÁRMEGYE UTCZA 11.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., VÁRMEGYE-UTCA 11.

Kérjük azokat a t. cz. előfizetőket, kiknek előfizetése június hó 30-án lejárt, hogy a lap megrendelését lehetőleg minél előbb megújítják sziveskedjenek.

A „Szerves egész”.

Írta: Dr. KMETY KÁROLY.

A függetlenségi párt nem fordította fel fenekestül a delegációk intézményét. Aki tőle ilyenféle várt, az teljes tájékozatlanságban leledzik úgy a politikai, mint a közjogi helyzet tekintetében.

A függetlenségi pártnak az átmeneti országgyűlés időtartamára tudvalóleg kötélt utlevele van és bármilyen nehezünkre essék tiszta elveink haladéktalan fogantatva vételnek elhalasztása, ezt a szükséghelyzetet elfogadtuk s így a politikai következetesség, sőt tisztesség követelménye, hogy ahhoz korrektil alkalmazkodjunk.

A helyzet közjogi képe pedig az, hogy amennyiben a függetlenségi párt belement a delegációba, aminthogy bele kellett mennie, mert törvényesen fennálló alkotmányi intézménnyel szemben nem is volt joga a pusztán ignorálás, a tagadás álláspontjára helyezkedni, a delegációban működni kellett és nem tehette feladatává a delegáció funkcióinak megakasztását és annak szétrobbantását. Majd a törvényhozás a maga módján rajta lesz, hogy ezen tisztán felesleges intézkedést mielőbb elimálja az osztrák császárság és a magyar királyság kapcsolatából.

Konstatálhatjuk azonban, hogy a függetlenségi pártnak a delegációba való bevonulása közjogilag már is értékes eredményeket hozott, mert egyfelől ezen intézmény jogi természeté felől homályos felfogást gyorsan tisztábbá tette, másfelől a közös minisztereknek jogállása körül is purifikálta a zavaros nézeteket. Nem kicsinylendő eredmény ez, főleg oly időben, amikor annyit emlegetik osztrák részről is a kiegyezés revízióját s az osztrák és a magyar közösügyi törvények lényeges ellentéteinek elenyészését.

A függetlenségi párt szavának teljes súlyával követelte s részben már keresztül is vitte, hogy a delegáció minden oly külsősége szervezeti és eljárásbeli formáságai megszűnjenek, melyek törvényi alap nélkül, ügyrendileg honosítottak meg s melyek alkalmasak voltak a delegációt centrális parlamentkép mutatni be a lényeg iránt tájékozatlan kül- és belöldeli közvélemény előtt.

A függetlenségi párt rövidesen keresztülvizsgálja a megkezdett művet, mely a delegációt egy egyszerű országgyűlési bizottság, regnikoláris deputáció nivójára és így alakilag is kellő és törvényszerű értékre redukálja.

A függetlenségi párt gondosan ükődött a delegációban az 1867: XII. törvénycikkkel eltérő nomenclaturának korrigálásán és a dualizmusnak megfelelő helyes felfogás keresztülvitelén a közös minisztérium tekintetében.

Erre vonatkozó törekvést, be kell vallanunk, lojalisan honorálták az alkotmánypárti delegátusok és részben maguk a közös miniszterek is. Jellemző erre például, hogy a »közös kormány« kifejezés, mint helytelen, megfélemeztelet magából a magyar delegáció elnöki székéből, utalással arra, hogy az 1867: XII. törvénycikk csak »közös minisztériumot« ismer. Valóban a »közös kormány« kifejezésben a közös állam, az összbirodalom eszméje rejtezik.

A közös miniszterek is korrektil »két államról« beszéltek az idej delegációban, a »Reichshälfte« szó és annak magyar fordítása kiküszöbölték; a közös miniszterek nyilatkoztak, hogy magukat két állam minisztereinek tekintik, tehát a magyar és osztrák minisztereknek.

Természetes előzménye ennek, hogy lezámoltak a közös miniszter urak a »birodalmi miniszter« rögeszméjével és így beleilleszkednek azon szerepbe, mely nekik mint »ressort« minisztereknek jut s el fogják ismerni a »Premier«-jüknök egy a magyar, mint az osztrák miniszterelnököt.

Persze egy-egy visszafelé néző a régi megszokotthoz és általában negyven éven át könnyelműen elnézett velleitásokhoz az idén is előfordult, különösen az osztrák delegáció kedvéért, mely rossz szemmel nézte,

hogy a közös miniszterek fejet hajtottak törvényes forumuk, a delegáció helyes jogi felfogása előtt.

Pitreich pl., aki készségesen ismerete be a közös hadügyminiszter elnevezés egyedüli korrektilségét, az osztrák delegációban később azon álláspontra helyezkedett, hogy mivel ő felsége kinevezte őt »Reichskriegsministernek« tezezi, ezen elnevezést nem áll jogkörében egyszerűen sutba dobni. Mintha bizony nem állna módjában és törvényes kötelességében ő felsége elhatározását megnyerni a jogszertű titulus használatához.

Erdekesebb a Goluchowski circumspetus, nem akarjuk mondani »kétkulacsos« felelet, a mit egy osztrák delegátus azon kérdésre adott, vajjon ismer-e még osztrák-magyar közös államot a külügyminiszter ur.

A felelet úgy hangzik, hogy közös állam nincs, hanem két állam van, a mit főleg a kétféle állampolgárság léte és egy közös állampolgárság hiánya igazol, amde a két állam kifele, vagyis nemzetközi viszonylatokban, a pragmatika szankció alapján, mint egy szerves egész jelennek.

Ez a felelet, ez a disztingválás és a pragmatika szankcióra való hivatkozás tökéletesen hamis. Az osztrák-magyar monarchia alatt sohasem érteltünk egy szerves egészet, ilyenét olvasztva, ilyenét szervezve a két állam semmiféle viszonylat, vagy államügy tekintetében sincsen.

A két állam kifele is, mint ilyen, érvényesül, két nemzetközi jogalanyt képez. Goluchowski meg akarja menteni az összbirodalmat a külügyben, vele együtt az ő birodalmi kancellárságát. A két államiság tehát csak befelé, házihasználatra létezik; a külügyekben a paritásos dualizmus helyébe a »szerves egység« fogalma lépne.

Ezen az állásponton természetesen nem koncedálható a külügyi képviselőben a két államcimer külön paritásos használata.

Ezen az állásponton mind az osztrák császárságnak, mind a magyar szent korona országainak államisága csonka volna.

Tiltakozunk Goluchowski ur teóriája ellen, de még inkább azon gya-

korlat ellen, mely eddig éppen azon teóriának megfelelőleg követeltet és a magyar állam nemzetközi jogalanyiságot elsikkasztotta.

Nekünk semmiféle »Zwitter ding« az egész és fél államiság között nem kell, nekünk nemcsak a pragmatika szankció, de még az 1867. évi XII. törvénycikk alapján is a teljes magyar államisághoz van jussunk.

Ugy véljük, vigyáznai is fog a magyar kormány a jövőben, hogy az ellenkező nézet a gyakorlatban többé fét ne nyerjen.

Egészen oktalan a Goluchowski-féle »szerves egész« tév-gondolatát a pragmatika szankcióival támogatni. A mi magyar pragmatika szankción, t. i. a magyar trónörökösödési törvény, semmiképp nem igazol olyan felfogást, amely a mi államiságunk csonkaságát jelentené.

A pragmatika szankció egy vonat sem adott fel hitelen és önálló állami létünkkel. Kétséges megállapítja ezt az 1790—1 évi X. törvénycikk, a midőn ünnepélyesen kijelenti, hogy ámbár a magyar trón az 1723. évi trónörökölési rend szerint ugyanazt illeti, ki egyuttal az osztrák örökös tartományoknak — ma osztrák császárság — is uralkodója; de azért Magyarország társországaival együtt szabad állam, semmi más államiságát nem rendelve.

Vegye tudomásul Goluchowski, hogy a nemzetközileg is két államnak minisztere, ejtse el a »szerves egész« velleitását. Ha nem teszi, majd lesz módunk rá, hogy eljettessük vele és ő kegyelmessége ellenére is érvényesítsük külügyekben, nemzetközi viszonylatokban is hazánk külön állami létét.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Nemzetiségi titániákat végig hallgatni: egyszer is elég. De, hogy ugyanazt szervizozzák föl ma, a mit tegnap már ... oh, ez sok!

(Hahaha, át kell esni rajta. Parlamentarissé obliget!)
Téhat Kollár Márton ur úgy érezte, hogy tegnap Emödy József a tótok becsületében gőzölt. Ez baj. De ez még nem minden; Emödy a nyitrai megyei tótok becsületében gőzölt. Hat ez borzasztó! Mert a nyitrai megyei tótok nem olyan közönséges tótok. Fogának-e ezért lovagias elégtételt kérni Emödytől? ... Titok.

A nyitrai megyei tótok után a szociáldemokraták következtek.

— A szociálistákhoz semmi közünk nincsen! — ezafolta a szövetkezőről szóló híreket Kollár Márton ur.

Elnöki intéz — Kollár ur leül.

Visontai Soma lenne most a beszéd sora, de az elnök kiházasz a naplóból egy mondatot, amely így szól: »Tisztelet és becsület neki ezert«. A mondattal Hodza Milán Veszolovszky Ferenczét aposztrófálta; érted: »tisztelt és becsület Veszolovszky Ferencznek azert, mert igazatért be volt csukva«.

— Hat ezert most utólag Hodza Milánt rendreutasított! — konkludál az elnök.

A hűn dícsörite meglövén torolva, a tegnapi napot — így megkorrigálva és felcizfrázva — végképen átadja a történelemnek. Csalmajon vele, amit akar.

Következik a ma, amelyre Visontai Soma írja fel először a véleményét, impresszióit nézelet és kritikai megjegyzéseit.

Visontai csak most választották meg képviselőnek és ennek következtében úgy gondolkozik, hogy a közvélemény lélegzetét visszafojtva lesi az első fölszólalást.

— Vajjon mikor fog beszélni Visontai? — vette hallani lelki füleivel a közönség sürgetését.

Ugyvár érdemes követve nem akarta tovább a türelmetlenséget fokozni és a legeslegelőbb alkalmat megragadva, fölszólalt.

A régi Visontainak bizonyult. Okosan, szellemesen beszélt; az érvelt ügyesen csoportosította és ellenfeleiket (a nemzetiségieknek) mindig az elevenükbe talált. Anyyira a régi Visontai volt, hogy még a gesztusai is a régié maradtak. A csavikerevel ugyanúgy hadonászik, mint hajdanta; a nadragát is éppen úgy simogalja, mint tíz esztendővel ezelőt.

A régi bajtársak, persze, meleg szimpátiával fogadtak Visontait és fejtegetéseit helyeslésekkel szurdozták tele. Sőt itt-ott még taps is esattant — az ózinte fajtából.

No, nem esattant ezután senyilen. Hodza Milán kezdte a csöptelöjöt törölgetni és ugyanakkor megkezdte a bölcsességének a kitálatását.

Azt ajánlja a magyaroknak, hogy ne köszenek béket a szerbekkel, bosnyakokkal, németekkel, francziákkal, japánokkal ...
— Hat mivel? — kérdik.
— Hat a tótokkal.
(Szórol-szóra így!)
Eddig azt hittük, hogy az imént lezajlott nemzeti küzdelemben a törvénykönyvet tartotta a kezében a nemzet, oh, nem.

— A nemzetnek — világotjárja föl a tudatlanokat Hodza — csak az egyik kezében volt törvénykönyv; a másikban bankócsot volt, a melyet a nemzetiségek hátán tanczoltattak mer.

Természetesen, ez a bot mindig lesujt, ha meg mer mozdulni, valamelyik nemzetiség.
— En például — illusztrálta az állítását — gyűlölet akartam összehívni téiben; nem engedélyezték, mert hideg van. Azután gyűlölet akartam összehívni a kánikulában; nem engedélyezték, mert meleg van.

a mátkapár. Csak az ajakát szorította össze görcsösen és csendesen, szenteltemül tilt az asztal végében. Lesoványodott arca majdnem krétafehér; annyira sapadt volt, a vonásai krétafehérek, csak a szeme volt csodálatosan fényes.

Szinte vakított, úgy lobogott benne valami vészes láng.
— Nem bízom benne — gondolta magában a mindener figyelő Öreg inas — ez a leány forral valamit, a szeme nem tetszik nekem — és nyugtalanul kénytelen Lydiának minden lejtét. Egyszer tényleg rajta is kapta, mikor Miklós szöbájában egy fegyverrel babrált.

— Mit csinál a kisasszony? — rivált rá dühösen. E perczben meg volt győződve, hogy Lydia merényletet tervez Miklós, vagy a menyasszonya ellen, olyan sütteten villogtak a leánynek szemei; ezer ördög rémítgette onnan Istvánt.

De Lydia nyugodtan felelt: — Nem látja, hogy a port törölöm le róla?
Es tényleg törölte azt a kőfényével.

De e naptól kezdve mégis nagyon nyugtalanodott az Öreg István; százsor is figyelmeztetni akarta az urát a veszélyre, de hogyan kezdje? Ezzel bevalanna, hogy kiléste Miklós titkát, hogy kénykedett; ha magára haragította őt? Es még ezt is elvisele, de ezét ére-majd? Az ura bizonyára kinevetné, Miklós urt most mindent olyan könnyen vesz!

Koronai tényleg rózsaszínben látott mindent. Szép és gazdag menyasszonya minden nappal nagyobb tért foglalt el a szívében. A fény, a pompa, ami azt a gyönyörű leányt körülvevte, a fényes jövő, mely anyai érvvel kecsegtetett, a leány ösztönén kimutatott lángoló szerelme megcsodálatták az elvagyó fiatal férfit és most már ez a házasság sem volt számára áldozat.

Lydia feledve lön. Eleintén azonban még palástolta ezt a szegény leány előtt, futólagosan kedveskedő szavakkal mondtó neki és bátorilólag megzörögatta az arcát, ha

Az Egyetértés terezeja

Egy szegény leány.

— Az Egyetértés eredeti terezeja. — Írta: M. Hrabovszky Jutta.

Nagy rend van özvegy Korongó Miklós házában, mióta Lydia, az elárult szegény rokon tarja kezében a háztartás gyeplőjét. A ház fiatal ura alig vette figyelembe a szegény rokont, kit legfeljebb az étkészések ideje alatt látott. A leány csendes, visszatartható lénye nem érdekelte a szeretetreméltó világot, ki a könnyed modoru, divatos, szép kisasszonyok társaságát kedvelte, a záposztrákotokat, a csillogó, könnyű életet. Az ifju Korongó Miklós vigan, gondatlanul élte a világot, teli marokkal szórta a pénzt és nem ért rá a házi kisasszonyi teendőkkel foglalkozó szegény rokonai foglalkozni.

Egy fedél alatt laktak és mégis mennyire távol egymástól! Hónapokan át tartott ez így s talán nem is lett volna soha másépe, ha Miklós egy napon le nem veti megvadult paripáját. Csak könnyebb zúzdást szenvedett a karján és Lydiát hívták elő, mert ő jól értett a sebek kötözéséhez.

Mialatt Lydia sok ügyességgel gondozta a megsebzett kart, Miklósnak volt ideje őt megfigyelni és egészen elámul, minő változón ment át a leány. Szegletes, sovány volt, mikor a háza került, az arczbéli sárgás, a szemét mindég lesüvte tartotta és szólni alig mert Miklós jelenlétében, most pedig az arca úde volt, mint a fehér kamélia, megett, kecses formánna plasztikusnak simult a ruha és Miklós csak most látta, minő gyönyörű a szeme. Az ives, finoman rajzolt szemöldökök alatt titokzatos, ragyogó szempár égett. Delejt Miklós is érezte.

— Tudod-e, hogy nagyon megszépültél — szóló egyszer az ápolás közben Lydiához. — Tegéd kicsérlelt! Minő szemek! Szinte perzselnek.

Lydiát e néhány szó egészen megzavarta, nem volt szokva a bókokhoz, hiszen jófor-

mán senkivel sem érintkezett, mert a hideg és gögös Korongó egészerubbnek tartotta őt a világotól távolartant.

Lydia egész nap Miklós szavaira gondolt és folyton azon töprengt: ószintén szól-e rokona, vagy csak gnyit üzött belőle?

De nem, Miklós másnap, harmadnap és még nagyon sok napon át, miattal Lydia beteg karját költözgette, ugyanazon kedves, enyélgo, behelzelo hangon szólt hozzá, ami mindig megtalálja az utat a női szívekhez. Második természetese volt Miklósnak ez a modor, ha szép nővel beszélt, minden melleggondolat nélkül használta most is azt, am Lydia tapasztalatlan ifju lelke mint szonjas virág a harmatot, ugy szivta magába a férfi minden szavát. Bátoratlansága lassankint megszűnt, a komoly vonás esimult ajka körül, fehér arca mint a meglevendett szöbor, életet nyert gyorsan keringő vérenek pezsgésétől.

Valami új ment végbe benne, ami végtelen gyönyörrel töltötte őt és intenzív erővel sugárzott ki csodás, delejes szeméből. Tekintete csaknem hipnotizált és a pompás szemek delejének Miklós sem tudott sokáig ellentállni. Onfeladten, szenvedélyesen ölelte megához egy napon az érdekes leányt és forró csökökkel borította arczát.

E pillanattól fogva Lydia számára új élet kezdődött, mely boldog, máncos perczekből és tettetésből állt. Mert, ha Miklós nem is figyelmezteti, kierezte ő, hogy a kedély Korongónak az ő szerelmüket sejténie sem szabad. Mi lesz később, arra talán nem is gondolt. Miklós azt mondta, hogy varjon és ő várt. Miért is ne, mikor annyira boldog volt a jelenben! Miklós szerette.

Földöntuli boldogság volt ez, több, mint amit ő, a szegény, jelentektelen leány csak álmodni is mert. A hában nem gyantított senki semmit, csak az Öreg István szolgálta tudott mindent. Eleinte figyelmeztetni is akarta Korongót, de két ökből nem merte, félt Miklóstól és Korongónak az utóbbi időben annyira ideges, lehángolt volt, hogy nem akarta őt még jobban elkodvetleníteni.

Hallgatott tehát, csak az Öreg cseled aggódo pillantásaival nézte Lydiát.

Egyszerre aztán nemesak Korongó, de optimista fia is nyugtalan, idegessé lett és mindketten elborult homlokkal, szótlannul ültek az ebédek, vacsorák alatt. Valami nyomozást hangulat terjedt szét a Korongó-palotában, melynek okát Lydia megfejténi nem tudta, de mivel Miklós nem változott meg irányában, sőt inkább fokozódott még szenvedélye, Lydia nem sok fontosságot tulajdonított a beállt változásnak. A háza sűrűn érkeztek a bolygés papirosok és a számlák nem lettek mindig kiegyenlítve.

Egy reggelen, midőn Lydia éppen a virágokat rendezte el a nagy szalonban, a szavak jutottak a füléhez a mellécsobából: — Mindenáron rá kell beszélnie Miklóst a házasságra. A leány nagyon szép, művelt, nyúlten szerelmes Miklósba és az Öreg Eichmann minden áldozatra kész a leánya kedvéért.

Lydia szíverése előlt; megösmerte a család ügyvédjének a hangját. — Nem titkolhatom — folytatta az ügyvéd — hogy ez a házasság az egyedüli mód zillalt anyagi viszonyaik rendezésére. Miklós is tudja ezt, az ő örült költökezése idezte elő a kedvezetlen helyzetet és mégis érthetően módon meg mindig halasztja a leány megkeresést. Pedig a hitelezők türelmetlenkednek az Öreg Eichmannal együtt. ...

— En sem értem Miklóst — felelt Korongónak igazatottan — mert tudom, hogy ő nem idegenkedik Eichmann Klárától; de legyen nyugodt, beszéljek a fiammal és igérem, hogy még ma megadhatjuk a választ Eichmannak.

Lydia eleget hallott. Sápattan támoigott ki a szöbából és ingadozó léptekkel ment fel a második emeletre, Miklós szöbájába. Miklós nem volt odahaza. Lydia csak az ebédnél látta őt viszont, de Miklós nem nézett rája. Komolyan, összeranzelt homlokkal ült az asztalnál és alig evett valamit.

Ime, a bot!
Ilyen körülmények között semmi külön-
ség nincsen alkotmányosság és abszoluzi-
mus között.
— Semmi? — csudálkoznak az emberek.
A tót komolyan bólint:
— Semmi!
Hát nevettek. De a java csak most kö-
vetkezt:
— Az általános választói jog eszméjét
mi, nemzetiségek hoztuk be ebbe a házba!
A kaczagás elhúzódott jó ideig. Addig,
amíg egyszerre csak azt találta mondani,
hogy a magyar ezrednyelv veszélyezteti a
hadsergő harcalképességét.
— Gázember! Hitvány! Hazafuróló! —
és más jelzők röpködtek feje.
Hebeggett, dadogott Hódza és minden
áron szeretett volna valamilyen pajzsot a
feje fölé tartani:
— Kérem, kérem, én nem lennék aka-
dálya itt a magyar vezényszónak.
— Nem lenne akadály a magyar vezény-
szónak! . . . — Milán, a szerény!
Tót gimnázium és tót igazságszolgáltatás
is kellemé Milánnak, a szerénynek.
— Kötél! Kötél! — igazították ki a kíván-
ságot jobbról is, balról is.
Hódza a nyakendőjéhez kap és leül.
Günther Antal, az igazságsügyi államtitkár,
már alisanál fogva sem tűrhette, hogy
annyi igazságtalanság hangozzék el a par-
lamentben.
— Nem igaz — kezdte — hogy senkitem
igyekezzék idekötöni a nemzetiségeket.
(Különbön így csak idegen, vagy vendég
beszél.)
— Nem igaz, hogy a választási vissza-
lételek megtorlatlanul maradnak.
— Nem igaz, hogy valakit nemzetisége
miatt üldöznek.
— Nem igaz, hogy a nemmagyaraink
nem nyerhetik igazságot a bíróságoknál.
És sorra potyognak a „nem igaz”-ok,
mint a jégeső. Közbe-közbe egy szines me-
taforát is elvegyt az államtitkár, úgy hogy
beszede erős lendületet fog. A tetszés mind
erősebb válik, a végén pedig valóságos
oázisvá válik. Üdvözik Günther és lelkesednek bőcs
szavain.
A hatás még ott van a levegőben, amik-
or Petrovics István román nemzetiségi is-
mét visszalöki a tanácskozás szekerét oda,
ahol az ülést volt.
— Nincs ebben az országban semmitem
jól — panaszkodott — magyarul kell az
embernek tanulni.
— Hát az olyan baj?
— A népoktatásunk rossz látáson áll!
— Nem igaz!
— De igen!
— De nem!
Petrovics az asztalra csap:
— Igaz! . . . Schlus! —
(A legújabb és leghatásosabb argu-
mentum.)
A szónok most szavalni kezd; földézi a
mult emlékeit, amikor a háza veszelében
volt. Még lehet a háza veszelében, mint
volt negyvenöt éves és akkor . . .
— És akkor lehetséges, hogy a nép a
háza ellen fordulna!
Zaj, lármá követi ezt az egygyűsítést,
amelyet az elnök különben rögtön meg-
betegező.
... Holnap ismét fölrati vita.

Részletes tudósításunk ez:
A képviselőház ülése.
— Kezdődött délután tíz órakor. —
Elnök: Jusz Gyula, majd Rakovszky István.
Jegyző: Egy Béla és Rath Endre.

egy percre egyedül maradtak; később he-
rült és végre neheztelen fordította
fele a fejét, ha Lydia fájdalom tekintet-
vel találkozott.
A szobája most mindig zárva volt, ha
othon tartózkodott, Lydia nem is bátor-
kodott többé bemenni hozzája, tudta, hogy
Miklós nem szereti többé.
Ha elvégezte a teendőit, leült valahol egy
sarokba és komoran nevezte maga elé, eltöp-
reggett és az arca ilyenkor sötét, ijedő
kifejezést öltött, de Istvánon kívül senki sem
figyelt rá, a palotában mindenki az ünne-
pélyekről, lakodalomról beszélt és készülték
a nagy napra.
Koronáné ez alkalomra nagyon finom
fehér ruhát eszmáltott Lydiának. Ly-
dia nem ellenkezett, de mikor el-
jött az indulás órája, rosszulletet adva
okul, otthon maradt. Tényleg lábán
volt. Türoszták nyíltak sápadt ar-
cán, a mellé nehezen zihált. István nagyon
megéjt Lydia elmaradásán. Most már nem
kedvetlekedett, hogy ez a leány tervezt valmit.
De mit? Hol fog rálesni a mátkapárta, a
templomban, a kimenetnél vagy a vasutnál,
ha elindulnak? Az egész esketési vasutnál,
kereste, kutatva Lydiát a templom oszlopai
mögött a tömegben, de nem tudta fel-
fedezni sehol. Kő gördült le a hű inas szí-
vél, midőn végre Miklós és ifjú nejt sért-
tetlenül vitte tova a fumei gyorsvonat.
Boldogan sietett haza a Korongi palotába.
Első dolga volt, hogy rendbehozza ked-
ves urának lakosztályát, hol szanaszét maradt
minden. Meghatva lépett be a ura szobáiba.
Félföldön maradt ott és az öreg István
kissé elzékenyülve, de boldogan du-
dosra, hogy olyan simán fölget le minden,
lépett a házhoz, de egyszerre rémesen
felkiáltott. . . . A kereveten egy fehér al-
nyult végig. Kiserlett lenne? Jedsége nem
tartott sokáig, lefésült fekete hajáról azon-
nal felismerte Lydiát.
Boszusan, hogy ez leány ismét rájés-
zett és nem talál más helyet az alvársra, ment
feleje, hogy felkötse. De Lydia nem mozd-
dult. A lakodalomra készült fehér ruhájának
csipkéi megváltak perzselve a szive táján,
jobb keze görcsösen szorította a revolvert.

Az elnök: Az ülést megnyitom.
Többrendbeli kérvény bemutatása után az el-
nök jeleníti, hogy a II. bírálbizottság megalakult
és elnöke Szentiványi Árpád, jegyzője Duza
Barnat valasztotta meg.
Ezután gróf Zichy Miklós bírálbizottsági tag
léteszi az esküt.
Bernáth Béla, az állandó igazoló bizottság el-
nöke jeleníti, hogy a bizottság az elébe utalt
megbízóleveleket felülvizsgálta. A bizottsági
ülés határozatát annak idején közzöltük la-
pultban.
Ezután az újonnan választott képviselőket osz-
tályokba sorolják és pedig az I. osztályba
Visontai Soma, III. gróf Desseffy Emil, IV.
Nagy Barna, gróf V. Eszterházy Móricz, VI. Beck
Lajos, VII. Pleininger Ferencz, VIII. Szokoly
Tamás, IX. Tolnay Lajos.
Beck Lajos megbízólevele még nem vizsgálta-
tot meg s így azt az I. bírálbizottságra so-
rozzák.

Meczer Béla, a számvizsgálóbizottság elnöke
jeleníti, hogy a bizottság a Háznak az 1905. évi
I. és II. negyedére szóló számadásait megvizs-
gálta és az erről szóló jelentést beértesíti.
Szilassy Zoltán, a közgazdasági bizottság el-
nöke beértesíti a Svájcra való külföldi utazás-
sági egyezmény becsikkelyezéséről szóló
törvényjavaslata vonatkozó jelentést.
Ugron Gábor: Mi vagyunk a svájci fejős
lehenek.
Szilassy Zoltán: Kérem a jelentés kinyomatását
és szövegét.
Kollár Marton: Személyes megtámadás
címenél kért felszólalással a választott Emődy Józ-
sefnek tegnapi felszólalására s tagadja, hogy a
Szent Béla-Egyesület, melynek az elnök, kortar-
tára. Az sem áll, hogy a nemzetiségek a nem-
zeti közeli szociálisakkal szövetségben állanak.
Az elnök (csenget): Figyelmezteti szónokot,
hogy a házszabályok nem engedik meg a szemé-
lyes megtámadás címenél kért felszólalás keret-
ében azt, hogy a szónok általános kérdéseket
tárgyaljon. (Elnök helyeslés.)
Kollár Marton: Emődy támadásait visszautá-
sítja.

Az elnök: Egy melasztást pótolja, mely a
tegnapi ülésről datálódik. Mikor Emődy József
beszede alatt Hódza Milán közbeszólt, a nagy
zajban nem érthető meg a közbeszólt és most
a naplóba szerzett tudomást arról, hogy Hódza
akkor, midőn Emődy arról beszélt, hogy Vesz-
lovsky Ferencz tót agitátor be volt zárva állam-
elleni igazgatás, azt kiáltotta közbe, hogy „hisze-
telet és becsület nekem ezért.” Ezért a közbeszó-
lásért Hódzát most rendretartja. (Elnök helyes-
lés és taps hallatol.)
Következik a fölrati tárgyalásnak folytatása.

A fölrati.
Visontai Soma: Minden parlamentnek köte-
lessége, hogy a kormányt államháztartáshoz
és működésének képességéhez a szükséges er-
kölcies és anyagi támogatást megadja. A mostani
korszak átmeneti korszak. Ez az új korszak az-
zal kezdődött, hogy a nemzet felszabadult, a
gondolat, az eszme feltörte rénszűkítő bilincseit.
A nemzeti gondolat mindig erősebb gyökeret
vet a szívükben. Csak nemrégiben még titkon
kellett gyakorolni hazafüli érzelmeiket. Most
azonban a miniszterek bárhoh is jelennek meg,
szabadon, felsőbb nyomonstól való felelnek néki
védelmük a háza érdekeit Auszriával szemben.
Ennek egyik faktora a korona képviselője is.
Bízva bocsathajuk tehát az ország ügyére a
kormányra, mely mindenképpel magyar akar
lenni. Az 1848-iki nagy átalakulások előtt is,
mikor az egyes ország ügyi pártok nem értek
egyet a szőnyegen forgó ügyekben, e szent
vezérel elérésére, bármily nagy volt is köztük
a különbség, mégis egyesültek. A nemzetiségek
azzal vadolják meg a többséget, hogy meg-
nyaszkodva szavazták meg a kormányt a
szükséges támogatást. Legyenek nyugodtak a
nemzeti képviselők, majd ha szükséges látszik
annak, hogy újra felvegyék a harcot, talakozni
fognak a magyar pártokban is olyan férfiak, akik
minden melétkünet nélkül állnak ki a hű-
delem mezejére. (Helyeslés.)

Atér Polt Mihálynak július 2-án mondott be-
szédére, melyben azt mondta, Kossuth Lajosra
hivatkozva, hogy veszelében a háza! De Kossuth
Lajos pár nappal később már azt is mondta,
hogy: Leborulok a nemzet nagysága előtt! Ekkor
születte meg a sajtószabadság, a népek szabad-
sága, a gyűlékezési jog, ekkor szünt meg az ur-
ber. Most is veszelében volt a háza. A Fejérváry-
kormány már-már megsemmisítései fenyegette
mindazokat a vívmányokat, melyeket az 1848
nekünk biztosított. És mi megküzdtünk a háza
elenségevel és megmentettük azt a sajtószabad-
ságot, mely nemcsak a miénk, hanem az övék
is s melyet az ő gyűlékődésük daczára bizo-
sítottunk számukra. (Helyeslés és taps.)

Csodálkozik, hogy Polt Mihály itt e Házban
demokrácia kopénya alatt harcolt a népokokért.
Polt Mihály odahaza sem a kongresszusoknál,
sem a Maticzában nem játszott vezerszerpelt,
sőt eljárt-zotta egykori befolyását is. A nemzet-
iségre az oroszlan és igris meséjét cizálta. Ők is
a legnagyobb dörgedelmelet zúdták erre az ország-
ra s a végén mégis a Szozat szavaival akarnak ha-
tatást elérni. Bármennyire is akarják bebizonyí-
tani a nemzetiségek, hogy ők az igazi hazafiak,
valóságban mégis ők azok, akik teljes erejükkel
a nemzeti törekvésnek letérésére, a magyarjék
felcsinnyítésére törekzenek kifelé is, befelé is.
A mostani kormány, amelynek programja tar-
talomra is, időre is korlátozva van, legveszele-
sebbében látja a pártok békes meggyezését. A né-
pokok kiterjesztése, az osztrák tulakások le-
térése, a saját boldogulásunk előmozdítása a kor-
mány programja. Miként felsmerített Horváth-
szág bajait, mikor az békejohobot nyujtva, köze-
ledett felénk, mi váltva kézdöttünk a horvát
viszonyok megjavítása érdekében. S őt emel-
tünk a bosznia-hercegovinai visszás állapotok miatt,
hogy harmincz év után is nem a saját, hanem az
okkupáló ország elnyomása alatt áll. A köz-
ságság öröke az ő ellene törő nemzetei szabadsá-
gért, kulturájért küzdött. Alig van valami ak-
tómányukban biztosítva, amit nem tudnak Ausz-
riával szemben kiküzdéni.

A katonai kérdéseket levettük a napirendről,
nem azért, hogy lemondjunk az önálló magyar
hadsergről, hanem hogy biztosítsuk az ország
békejét. Örökösen érezzük az osztrák beavatko-
zást minden téren, katonai, közgazdasági és ke-
reskedelmi téren. Ha gyártat akarunk építeni, ők
hivatkoznak a szabad forgalomra, meg akarják
akadályozni annak működését és fellendülését.
Ők korlátozni akarják a magyar pénzügyi
politikát. Most, mikor a legújabb mozgalom
élére a honleányi érzelmei állott, hogy elő-
mozdítsuk a magyar ipart és kereskedelmét,
hogy megélhetést biztosítsunk a saját munká-
sainknak, ők teljes erejükkel küzdenek a tulipán-
szóza om ellen, foizozva a szabad forgalom ál-
talanos érveit, bár ők érzik az udvar s zsz más
jó és elsőbbség melegt. (Helyeslés.) De ezt nem
akarják tudni a nemzetiségi képviselők, mert ők

elleneségei ennek az országnak s ellene törnek
mindannak, ami a miénk és magyar. (Helyeslés.)
Es mi mégis kiküzdjük azt, amit akarunk, a
nemzetiségek nélkül is. Mi megcsináljuk az álta-
lanos választói jogot a magyarjék számára épp
úgy, mint a nemzetiségek számára is. Az a párt,
mely az abszolút többséget bírja, a függetlenségi
párt, mindenben ragaszkodik az 1848-iki nagy
átalakulások továbbépitéséhez. A modern Magyar-
országban nem történhetik semmi, ami nincs
összekötötésben az 1848-iki nagy átalakulások-
kal. Ezek az elvek vezetnek bennünket most is a
népokok kiterjesztésében. Az általános választói
jog nem a szociálisjék privilégiuma, hanem a
nemzet kívánalma. Ő bár azt szeretete volna, ha
a választásiban több volna a lendület, a me-
legség, de minthogy így is igazság és előrelha-
adás, elfogadja a feliratot. (Zajos helyeslés és
eljenzés.)

Nemzetiségi kérdések.
Hódza Milán: A függetlenségi párt most tap-
sol az osztrák s szónokoknak, kik a nemzetiségek
ellen mondanak lendületes beszédet. De tapasztal-
ta függetlenségi párt akkor is, amikor a magyar-
ság csak nasodrendű polgároknak tekintette a
nemzetiségüket. Ő is egyetért azzal a kívánom-
al, hogy békes testvériségben éljenek a magyar-
ok és a nemzetiségek. De addig, míg küzdünk
kell a magyar szovinizmus ellen, csak a nemzeti-
ségi képviselők közül lehet nekünk helyük.
Felműltások: Hol van szovinizmus?
Hódza Milán: Nem elég, hogy az ország szu-
verénitását akarják biztosítani kifelé, bizosítani
kell a népszuverénitást itt, az ország határain
belföl. Mikor a magyarjék, az elcsúnt nemzeti
küzdelemben egyik részben a törvénykönyvet
tartotta, a másik kezében bunkó volt, mely-
lyel ütötte a nemzetiségeket. (Zajos ellenmon-
dások.)

Felműltások: Rendel! Nem igaz! (Zaj.)
Zoray Miklós: Egyeséges politika nemzeten-
ben lehetnek nemzetiségek.
Hódza Milán: Személyes kérdésem van a szemé-
lyes megtámadás címenél kért felszólalás keret-
ében azt, hogy a szónok általános kérdéseket
tárgyaljon. (Elnök helyeslés.)
Kollár Marton: Emődy támadásait visszautá-
sítja.

Az elnök: Egy melasztást pótolja, mely a
tegnapi ülésről datálódik. Mikor Emődy József
beszede alatt Hódza Milán közbeszólt, a nagy
zajban nem érthető meg a közbeszólt és most
a naplóba szerzett tudomást arról, hogy Hódza
akkor, midőn Emődy arról beszélt, hogy Vesz-
lovsky Ferencz tót agitátor be volt zárva állam-
elleni igazgatás, azt kiáltotta közbe, hogy „hisze-
telet és becsület nekem ezért.” Ezért a közbeszó-
lásért Hódzát most rendretartja. (Elnök helyes-
lés és taps hallatol.)
Következik a fölrati tárgyalásnak folytatása.

A fölrati.
Visontai Soma: Minden parlamentnek köte-
lessége, hogy a kormányt államháztartáshoz
és működésének képességéhez a szükséges er-
kölcies és anyagi támogatást megadja. A mostani
korszak átmeneti korszak. Ez az új korszak az-
zal kezdődött, hogy a nemzet felszabadult, a
gondolat, az eszme feltörte rénszűkítő bilincseit.
A nemzeti gondolat mindig erősebb gyökeret
vet a szívükben. Csak nemrégiben még titkon
kellett gyakorolni hazafüli érzelmeiket. Most
azonban a miniszterek bárhoh is jelennek meg,
szabadon, felsőbb nyomonstól való felelnek néki
védelmük a háza érdekeit Auszriával szemben.
Ennek egyik faktora a korona képviselője is.
Bízva bocsathajuk tehát az ország ügyére a
kormányra, mely mindenképpel magyar akar
lenni. Az 1848-iki nagy átalakulások előtt is,
mikor az egyes ország ügyi pártok nem értek
egyet a szőnyegen forgó ügyekben, e szent
vezérel elérésére, bármily nagy volt is köztük
a különbség, mégis egyesültek. A nemzetiségek
azzal vadolják meg a többséget, hogy meg-
nyaszkodva szavazták meg a kormányt a
szükséges támogatást. Legyenek nyugodtak a
nemzeti képviselők, majd ha szükséges látszik
annak, hogy újra felvegyék a harcot, talakozni
fognak a magyar pártokban is olyan férfiak, akik
minden melétkünet nélkül állnak ki a hű-
delem mezejére. (Helyeslés.)

Atér Polt Mihálynak július 2-án mondott be-
szédére, melyben azt mondta, Kossuth Lajosra
hivatkozva, hogy veszelében a háza! De Kossuth
Lajos pár nappal később már azt is mondta,
hogy: Leborulok a nemzet nagysága előtt! Ekkor
születte meg a sajtószabadság, a népek szabad-
sága, a gyűlékezési jog, ekkor szünt meg az ur-
ber. Most is veszelében volt a háza. A Fejérváry-
kormány már-már megsemmisítései fenyegette
mindazokat a vívmányokat, melyeket az 1848
nekünk biztosított. És mi megküzdtünk a háza
elenségevel és megmentettük azt a sajtószabad-
ságot, mely nemcsak a miénk, hanem az övék
is s melyet az ő gyűlékődésük daczára bizo-
sítottunk számukra. (Helyeslés és taps.)

Csodálkozik, hogy Polt Mihály itt e Házban
demokrácia kopénya alatt harcolt a népokokért.
Polt Mihály odahaza sem a kongresszusoknál,
sem a Maticzában nem játszott vezerszerpelt,
sőt eljárt-zotta egykori befolyását is. A nemzet-
iségre az oroszlan és igris meséjét cizálta. Ők is
a legnagyobb dörgedelmelet zúdták erre az ország-
ra s a végén mégis a Szozat szavaival akarnak ha-
tatást elérni. Bármennyire is akarják bebizonyí-
tani a nemzetiségek, hogy ők az igazi hazafiak,
valóságban mégis ők azok, akik teljes erejükkel
a nemzeti törekvésnek letérésére, a magyarjék
felcsinnyítésére törekzenek kifelé is, befelé is.
A mostani kormány, amelynek programja tar-
talomra is, időre is korlátozva van, legvesze-
sebbében látja a pártok békes meggyezését. A né-
pokok kiterjesztése, az osztrák tulakások le-
térése, a saját boldogulásunk előmozdítása a kor-
mány programja. Miként felsmerített Horváth-
szág bajait, mikor az békejohobot nyujtva, köze-
ledett felénk, mi váltva kézdöttünk a horvát
viszonyok megjavítása érdekében. S őt emel-
tünk a bosznia-hercegovinai visszás állapotok miatt,
hogy harmincz év után is nem a saját, hanem az
okkupáló ország elnyomása alatt áll. A köz-
ságság öröke az ő ellene törő nemzetei szabadsá-
gért, kulturájért küzdött. Alig van valami ak-
tómányukban biztosítva, amit nem tudnak Ausz-
riával szemben kiküzdéni.

A katonai kérdéseket levettük a napirendről,
nem azért, hogy lemondjunk az önálló magyar
hadsergről, hanem hogy biztosítsuk az ország
békejét. Örökösen érezzük az osztrák beavatko-
zást minden téren, katonai, közgazdasági és ke-
reskedelmi téren. Ha gyártat akarunk építeni, ők
hivatkoznak a szabad forgalomra, meg akarják
akadályozni annak működését és fellendülését.
Ők korlátozni akarják a magyar pénzügyi
politikát. Most, mikor a legújabb mozgalom
élére a honleányi érzelmei állott, hogy elő-
mozdítsuk a magyar ipart és kereskedelmét,
hogy megélhetést biztosítsunk a saját munká-
sainknak, ők teljes erejükkel küzdenek a tulipán-
szóza om ellen, foizozva a szabad forgalom ál-
talanos érveit, bár ők érzik az udvar s zsz más
jó és elsőbbség melegt. (Helyeslés.) De ezt nem
akarják tudni a nemzetiségi képviselők, mert ők

elleneségei ennek az országnak s ellene törnek
mindannak, ami a miénk és magyar. (Helyeslés.)
Es mi mégis kiküzdjük azt, amit akarunk, a
nemzetiségek nélkül is. Mi megcsináljuk az álta-
lanos választói jogot a magyarjék számára épp
úgy, mint a nemzetiségek számára is. Az a párt,
mely az abszolút többséget bírja, a függetlenségi
párt, mindenben ragaszkodik az 1848-iki nagy
átalakulások továbbépitéséhez. A modern Magyar-
országban nem történhetik semmi, ami nincs
összekötötésben az 1848-iki nagy átalakulások-
kal. Ezek az elvek vezetnek bennünket most is a
népokok kiterjesztésében. Az általános választói
jog nem a szociálisjék privilégiuma, hanem a
nemzet kívánalma. Ő bár azt szeretete volna, ha
a választásiban több volna a lendület, a me-
legség, de minthogy így is igazság és előrelha-
adás, elfogadja a feliratot. (Zajos helyeslés és
eljenzés.)

Nemzetiségi kérdések.
Hódza Milán: A függetlenségi párt most tap-
sol az osztrák s szónokoknak, kik a nemzetiségek
ellen mondanak lendületes beszédet. De tapasztal-
ta függetlenségi párt akkor is, amikor a magyar-
ság csak nasodrendű polgároknak tekintette a
nemzetiségüket. Ő is egyetért azzal a kívánom-
al, hogy békes testvériségben éljenek a magyar-
ok és a nemzetiségek. De addig, míg küzdünk
kell a magyar szovinizmus ellen, csak a nemzeti-
ségi képviselők közül lehet nekünk helyük.
Felműltások: Hol van szovinizmus?
Hódza Milán: Nem elég, hogy az ország szu-
verénitását akarják biztosítani kifelé, bizosítani
kell a népszuverénitást itt, az ország határain
belföl. Mikor a magyarjék, az elcsúnt nemzeti
küzdelemben egyik részben a törvénykönyvet
tartotta, a másik kezében bunkó volt, mely-
lyel ütötte a nemzetiségeket. (Zajos ellenmon-
dások.)

Felműltások: Rendel! Nem igaz! (Zaj.)
Zoray Miklós: Egyeséges politika nemzeten-
ben lehetnek nemzetiségek.
Hódza Milán: Személyes kérdésem van a szemé-
lyes megtámadás címenél kért felszólalás keret-
ében azt, hogy a szónok általános kérdéseket
tárgyaljon. (Elnök helyeslés.)
Kollár Marton: Emődy támadásait visszautá-
sítja.

Az elnök: Egy melasztást pótolja, mely a
tegnapi ülésről datálódik. Mikor Emődy József
beszede alatt Hódza Milán közbeszólt, a nagy
zajban nem érthető meg a közbeszólt és most
a naplóba szerzett tudomást arról, hogy Hódza
akkor, midőn Emődy arról beszélt, hogy Vesz-
lovsky Ferencz tót agitátor be volt zárva állam-
elleni igazgatás, azt kiáltotta közbe, hogy „hisze-
telet és becsület nekem ezért.” Ezért a közbeszó-
lásért Hódzát most rendretartja. (Elnök helyes-
lés és taps hallatol.)
Következik a fölrati tárgyalásnak folytatása.

A fölrati.
Visontai Soma: Minden parlamentnek köte-
lessége, hogy a kormányt államháztartáshoz
és működésének képességéhez a szükséges er-
kölcies és anyagi támogatást megadja. A mostani
korszak átmeneti korszak. Ez az új korszak az-
zal kezdődött, hogy a nemzet felszabadult, a
gondolat, az eszme feltörte rénszűkítő bilincseit.
A nemzeti gondolat mindig erősebb gyökeret
vet a szívükben. Csak nemrégiben még titkon
kellett gyakorolni hazafüli érzelmeiket. Most
azonban a miniszterek bárhoh is jelennek meg,
szabadon, felsőbb nyomonstól való felelnek néki
védelmük a háza érdekeit Auszriával szemben.
Ennek egyik faktora a korona képviselője is.
Bízva bocsathajuk tehát az ország ügyére a
kormányra, mely mindenképpel magyar akar
lenni. Az 1848-iki nagy átalakulások előtt is,
mikor az egyes ország ügyi pártok nem értek
egyet a szőnyegen forgó ügyekben, e szent
vezérel elérésére, bármily nagy volt is köztük
a különbség, mégis egyesültek. A nemzetiségek
azzal vadolják meg a többséget, hogy meg-
nyaszkodva szavazták meg a kormányt a
szükséges támogatást. Legyenek nyugodtak a
nemzeti képviselők, majd ha szükséges látszik
annak, hogy újra felvegyék a harcot, talakozni
fognak a magyar pártokban is olyan férfiak, akik
minden melétkünet nélkül állnak ki a hű-
delem mezejére. (Helyeslés.)

Atér Polt Mihálynak július 2-án mondott be-
szédére, melyben azt mondta, Kossuth Lajosra
hivatkozva, hogy veszelében a háza! De Kossuth
Lajos pár nappal később már azt is mondta,
hogy: Leborulok a nemzet nagysága előtt! Ekkor
születte meg a sajtószabadság, a népek szabad-
sága, a gyűlékezési jog, ekkor szünt meg az ur-
ber. Most is veszelében volt a háza. A Fejérváry-
kormány már-már megsemmisítései fenyegette
mindazokat a vívmányokat, melyeket az 1848
nekünk biztosított. És mi megküzdtünk a háza
elenségevel és megmentettük azt a sajtószabad-
ságot, mely nemcsak a miénk, hanem az övék
is s melyet az ő gyűlékődésük daczára bizo-
sítottunk számukra. (Helyeslés és taps.)

Csodálkozik, hogy Polt Mihály itt e Házban
demokrácia kopénya alatt harcolt a népokokért.
Polt Mihály odahaza sem a kongresszusoknál,
sem a Maticzában nem játszott vezerszerpelt,
sőt eljárt-zotta egykori befolyását is. A nemzet-
iségre az oroszlan és igris meséjét cizálta. Ők is
a legnagyobb dörgedelmelet zúdták erre az ország-
ra s a végén mégis a Szozat szavaival akarnak ha-
tatást elérni. Bármennyire is akarják bebizonyí-
tani a nemzetiségek, hogy ők az igazi hazafiak,
valóságban mégis ők azok, akik teljes erejükkel
a nemzeti törekvésnek letérésére, a magyarjék
felcsinnyítésére törekzenek kifelé is, befelé is.
A mostani kormány, amelynek programja tar-
talomra is, időre is korlátozva van, legvesze-
sebbében látja a pártok békes meggyezését. A né-
pokok kiterjesztése, az osztrák tulakások le-
térése, a saját boldogulásunk előmozdítása a kor-
mány programja. Miként felsmerített Horváth-
szág bajait, mikor az békejohobot nyujtva, köze-
ledett felénk, mi váltva kézdöttünk a horvát
viszonyok megjavítása érdekében. S őt emel-
tünk a bosznia-hercegovinai visszás állapotok miatt,
hogy harmincz év után is nem a saját, hanem az
okkupáló ország elnyomása alatt áll. A köz-
ságság öröke az ő ellene törő nemzetei szabadsá-
gért, kulturájért küzdött. Alig van valami ak-
tómányukban biztosítva, amit nem tudnak Ausz-
riával szemben kiküzdéni.

A katonai kérdéseket levettük a napirendről,
nem azért, hogy lemondjunk az önálló magyar
hadsergről, hanem hogy biztosítsuk az ország
békejét. Örökösen érezzük az osztrák beavatko-
zást minden téren, katonai, közgazdasági és ke-
reskedelmi téren. Ha gyártat akarunk építeni, ők
hivatkoznak a szabad forgalomra, meg akarják
akadályozni annak működését és fellendülését.
Ők korlátozni akarják a magyar pénzügyi
politikát. Most, mikor a legújabb mozgalom
élére a honleányi érzelmei állott, hogy elő-
mozdítsuk a magyar ipart és kereskedelmét,
hogy megélhetést biztosítsunk a saját munká-
sainknak, ők teljes erejükkel küzdenek a tulipán-
szóza om ellen, foizozva a szabad forgalom ál-
talanos érveit, bár ők érzik az udvar s zsz más
jó és elsőbbség melegt. (Helyeslés.) De ezt nem
akarják tudni a nemzetiségi képviselők, mert ők

elleneségei ennek az országnak s ellene törnek
mindannak, ami a miénk és magyar. (Helyeslés.)
Es mi mégis kiküzdjük azt, amit akarunk, a
nemzetiségek nélkül is. Mi megcsináljuk az álta-
lanos választói jogot a magyarjék számára épp
úgy, mint a nemzetiségek számára is. Az a párt,
mely az abszolút többséget bírja, a függetlenségi
párt, mindenben ragaszkodik az 1848-iki nagy
átalakulások továbbépitéséhez. A modern Magyar-
országban nem történhetik semmi, ami nincs
összekötötésben az 1848-iki nagy átalakulások-
kal. Ezek az elvek vezetnek bennünket most is a
népokok kiterjesztésében. Az általános választói
jog nem a szociálisjék privilégiuma, hanem a
nemzet kívánalma. Ő bár azt szeretete volna, ha
a választásiban több volna a lendület, a me-
legség, de minthogy így is igazság és előrelha-
adás, elfogadja a feliratot. (Zajos helyeslés és
eljenzés.)

Nemzetiségi kérdések.
Hódza Milán: A függetlenségi párt most tap-
sol az osztrák s szónokoknak, kik a nemzetiségek
ellen mondanak lendületes beszédet. De tapasztal-
ta függetlenségi párt akkor is, amikor a magyar-
ság csak nasodrendű polgároknak tekintette a
nemzetiségüket. Ő is egyetért azzal a kívánom-
al, hogy békes testvériségben éljenek a magyar-
ok és a nemzetiségek. De addig, míg küzdünk
kell a magyar szovinizmus ellen, csak a nemzeti-
ségi képviselők közül lehet nekünk helyük.
Felműltások: Hol van szovinizmus?
Hódza Milán: Nem elég, hogy az ország szu-
verénitását akarják biztosítani kifelé, bizosítani
kell a népszuverénitást itt, az ország határain
belföl. Mikor a magyarjék, az elcsúnt nemzeti
küzdelemben egyik részben a törvénykönyvet
tartotta, a másik kezében bunkó volt, mely-
lyel ütötte a nemzetiségeket. (Zajos ellenmon-
dások.)

Felműltások: Rendel! Nem igaz! (Zaj.)
Zoray Miklós: Egyeséges politika nemzeten-
ben lehetnek nemzetiségek.
Hódza Milán: Személyes kérdésem van a szemé-
lyes megtámadás címenél kért felszólalás keret-
ében azt, hogy a szónok általános kérdéseket
tárgyaljon. (Elnök helyeslés.)
Kollár Marton: Emődy támadásait visszautá-
sítja.

Az elnök: Egy melasztást pótolja, mely a
tegnapi ülésről datálódik. Mikor Emődy József
beszede alatt Hódza Milán közbeszólt, a nagy
zajban nem érthető meg a közbeszólt és most
a naplóba szerzett tudomást arról, hogy Hódza
akkor, midőn Emődy arról beszélt, hogy Vesz-
lovsky Ferencz tót agitátor be volt zárva állam-
elleni igazgatás, azt kiáltotta közbe, hogy „hisze-
telet és becsület nekem ezért.” Ezért a közbeszó-
lásért Hódzát most rendretartja. (Elnök helyes-
lés és taps hallatol.)
Következik a fölrati tárgyalásnak folytatása.

A fölrati.
Visontai Soma: Minden parlamentnek köte-
lessége, hogy a kormányt államháztartáshoz
és működésének képességéhez a szükséges er-
kölcies és anyagi támogatást megadja. A mostani
korszak átmeneti korszak. Ez az új korszak az-
zal kezdődött, hogy a nemzet felszabadult, a
gondolat, az eszme feltörte rénszűkítő bilincseit.
A nemzeti gondolat mindig erősebb gyökeret
vet a szívükben. Csak nemrégiben még titkon
kellett gyakorolni hazafüli érzelmeiket. Most
azonban a miniszterek bárhoh is jelennek meg,
szabadon, felsőbb nyomonstól való felelnek néki
védelmük

KIS HIRDETÉSEK

E hirdetés rovatban minden szöveg... TELEFON 706.

E hirdetés rovatban minden szöveg... TELEFON 706.

Pénzszekrények használtak és újak... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Parlamenti gyorsítók átutaztat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Írógépek, sokszorosítók... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Háló- és ebédáramutatók... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Szülők szives figyelmébe... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Kávéházi és vendéglői berendezések... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Óriási kajszin-barackok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Zálogédukat régi aranyat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Polgári iskolai mantananyag... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Nősülni vagyó barna rendű uras... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bibizli 50 fill. kapható... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Kajszin- és ananász-barackok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Gyorsírás! Gépirás!... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

A Nagy-Atádi rósi takarékpénztár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Zálogédukat, briliánsokat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Pénzkölcsön. Tíz-tízvelők... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Mentő-szer... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Zálogédukat, briliánsokat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorhitel. Állor csanak... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

MENTŐ-POLOSKA és PETERTOSZER... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Ha köhög: valódi Róthy-féle... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

6 korona egy teljes... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorhitel. Állor csanak... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Alkalmi zongoravétel... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Reményi hangszer-telep... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Alkalmi és köztisztviselőknek... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorokat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Csillárok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bőrszékárpát... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Kendi Antal... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Csillárok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Urasági butorokat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Wechsler Karolyne... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Urasági butorokat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Wechsler Karolyne... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Urasági butorokat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Wechsler Karolyne... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Urasági butorokat... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Wechsler Karolyne... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Butorok... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Bor-ivóknak 6 és 4 üveg... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

PENZT szerzünk földbirtokra... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

olcsó váltó- és tárcsahitel... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Gyors és diszkrét elintézés... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

SZILÁGYI és Tsa betéti társaság... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

PO'LITZER SERVAMBULATORIUM... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Első Alföldi Cognacgyár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Barack-pálinka... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Jéglikőr... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Porth-Artur-késérő... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

ÓRAK... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

RESZLET... BUDAPESTI... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Göchner János... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

„PARLAMENT-SUITS“... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

KOCH TESTVEREK... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Világsejtelmes... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

BORSZÉKI GYÓGY-BORVIZ... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Kököszar... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

MAGYARNAK... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

SCHÖNWALD IMRE... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Valódi ezüst remontor... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Stajer orsz gyógyintézet... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Grosz kenőcs... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Főraktár: Török József... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

BORSZÉKI GYÓGY-BORVIZ... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Kököszar... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

MAGYARNAK... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

SCHÖNWALD IMRE... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Valódi ezüst remontor... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Stajer orsz gyógyintézet... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Grosz kenőcs... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Főraktár: Török József... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Főraktár: Török József... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

BORSZÉKI GYÓGY-BORVIZ... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Kököszar... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

MAGYARNAK... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

SCHÖNWALD IMRE... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Valódi ezüst remontor... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Stajer orsz gyógyintézet... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Grosz kenőcs... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Főraktár: Török József... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Főraktár: Török József... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

BORSZÉKI GYÓGY-BORVIZ... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Kököszar... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

MAGYARNAK... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

SCHÖNWALD IMRE... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Valódi ezüst remontor... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Stajer orsz gyógyintézet... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Grosz kenőcs... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Főraktár: Török József... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Főraktár: Török József... Budapest V. Bányász-utca 6/E.

Budapesti főraktár... Budapest V. Bányász-utca 6/E.